

Hitler csókja, avagy a versenyképes egykék

2016 január 11. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még

nincs értékelve

Mérték

Tízéves koromig egyke voltam. Szerettem volna kistestvért, de egészen addig nem lehetett. Aki nem élte át ezt a sóvárgó hiányérzetet, annak nem tudom elmagyarázni.

Magamnak is csak azért, mert tudom a különbséget, amit a húgom megszületése óta megélek. Nem lehet azt mondani, hogy a testvérré válás ne bonyolítaná az ember életét – akárcsak a szerelem, a házasság vagy a szülővé válás. Az öröme mellett egy sereg olyan konfliktus is megjelenik, mely máskülönben nem volna az egyén életében.

Ha a vulgárliberális individuálfilozófiát tekintem, ezek a viszonylatok teljességgel fölöslegesek. Világos: az egyedülálló gördülékenyebben, családi akadályok nélkül tudja megvalósítani önmagát. (S a maradi társadalmi modellnek tulajdonítja, ha ennek dacára boldogtalan.) Az egyszemélyes háztartások ráadásul a legjobb fogyasztók – találkozik tehát két evidens érdek: a törzséből kiszakadt fogyasztó pontszerű, távlattalan önzése; valamint a globálkapitalista profithajszolás harácsolásmechanizmusa.

Az atlanti kultúra szuicid önfelszámolója (hogy meggazdagodván csupán élvezkedik, de nem szaporodik) az utóbbi fél évszázadban olyan mértéket öltött, hogy nem csupán a reprodukciója, de a pusztasága is komoly veszélybe került. A szaporodni nem óhajtó, társadalmi programját elbliccelő populáció abszolutizálja az egyéni emberi jogokat, miközben elvárja, hogy valaki (az „állam”, a „társadalombiztosítás”) gondoskodjék róla betegségében, öregkorában. A modernitás túllüggönyén csak homályosan sejlik át: azt várják, hogy más gyereke tartsa el őket. Márpedig ha a gyermektelenség és az egykézesség folytán ehhez nincs kellő létszámú ifjabb generáció, akkor importálni kell potenciális nyugdíjfitesteket.

Merthogy más civilizációk még mindig másképp gondolják: szerintük nemcsak áldás, de a társadalom önfenntartásának záloga is a gyerek. S lám, még exportra is jut belőlük bőséggel. Nyugdíjat ugyan nem fognak fizetni senkinek, de az újabb exodusnemzedékek számára szép új, egészséges ivóvízzel és még mindig tiszta éghajlattal rendelkező hont foglalhatnak, ami a jelek szerint nem kell már az enervált slakosoknak. S az atlanti praxisnak is két ága van: az amerikai integrálni igyekszik a folyamatos emberutánpótlást, míg az európai a liberális dogmák jegyében emberi jogként kezeli a dezintegrációt: nemcsak eltűri, de bátorítja és finanszírozza is a párhuzamos társadalmak létrejöttét. Rövidlátó ostobaságából csak akkor zökken ki, amikor szembejön a valóság, s a párhuzamosok találkoznak – mint például az „arab télen”, a kölni dóm elhagyott szilveszteri forgatagban, ahol tulajdonképpen minden a szaporodásról szól.

A kölni bacchanália másnapján (amit a mainstream sajtó napokig elhallgatott, mert nem illett a szegény szerencsétlen háborús menekültekről szóló központi prekonceptióba) megjelent a Heti Világgazdaság, de természetesen a tavalyi nótát fújta. Az egyik friss központi csapás a feminizmus reneszánszának elidézése.

A neofeminizmus lényege az eredetét meghamisítva nem a női egyenjogúság (vitathatatlanul szükséges) elérése, hanem a női-férfi „egyenlenség” kiharcolása: ha már a természet roppant igazságtalanul diszkriminál, és biológiai „munkamegosztásra” kényszerít a fajfenntartásban, akkor az a cél, hogy ha a férfi nem szül, ne szüljön a nő se. A HVG azért a hagyományos terepen is nyomul (ne feledjük az eminens gazdasági és politikai érdeket: a szingli a legjobb fogyasztó és az atomizált egyén a legjobb balliberális választó): a Mr. Hungary című, „az esélyegyenlenség reménytelenségéről” szóló vezető anyagot maga a főmunkatárs, Farkas Zoltán írta. (Aki ugyebár férfi.)

Van gendertáblázat is: a nemek közötti egyenlőség dolgában a globalizációs érdekek képviselőjével kicsit sem vádolható Világgazdasági Fórum szerint hazánk az izlandi–norvég–finn dobogósokhoz képest a 99. helyen áll. Bezzeg Ruanda a hatodik, a Fülöp-szigetek pedig a hetedik! (Mostantól példaképeink a filippínók, lobogónk pedig Ruanda.)

A legmegsemmisítőbb adat azonban az a cikkben, hogy „a Fidesz-frakcióban több a László, mint a nő!” És mi a helyzet a többi frakcióval? No és a Zoltánokkal? A HVG-s demagógiaversenyben a Válasz.hu-n a jószem kollégánál, Ablonczy Bálintnál azonban egy hölgy, Balázs Zsuzsanna verte ki a biztosítékot. Liberális optikával igen nagy csapás lehet az Orbán-kormány által bevezetett 10+10 milliós csok: még a végén a magyarok tényleg elkezdenek egy kicsit saját érdekeiket igazítani a demográfiai statisztikákon, populistá fegyvert adva a Fidesz kezébe a politikailag korrekt betelepítési kvóták elleni honvéd háborúban! A kollegina tehát feltehetően azt a feladatot kapta: zúzza össze a csok eszmei alapjait.

Meg is találta ezt az Emberi Erőforrások Minisztériumának kampányszlogenjében: „Akinek van testvére, jól teljesít versenyhelyzetben.” Nosza, be kell bizonyítani, hogy az egykék jobban teljesítenek (ha már a nullácskáról, fájdalom, nem lehetséges)! Különösen fontos a kérdés a versenyképesség mint ideológiai szegletkibirtoklása miatt – ennek érdekében még azokat a közgazdasági Nobel-díjasokat is negligálni lehet, akik szerint az (akár testvériesnek is nevezhető) együttműködés gazdaságilag célravezetőbb, mint a nyílt verseny. A beadott dolgozat címe: Utóvédharc, felcíme: Milyenek az egykék?

A hivatkozott amerikai felmérések nem túl meggyőzőek: keverednek az egykék kiválóságáról és önzéséről szóló sztereotípiák; nem csoda, hogy az „?sb?nt” elkövető Alfred Adlert, aki a testvértelenség személyiségtorzító hatásáról értekezett, a cikkíró életrajzi adatokkal igyekszik denunciálni: a kis, beteges Alfred el volt nyomva a hétgyermekes családban, ezért gondolta, hogy az egykéknek semmivel nem kell megküzdeniük. De a liberális hetilap szerzője még rá is dob egy jó nagy lapáttal, imígyen: „... bármennyire sulykolná is a legújabb hazai népesedéspolitikai kampány, a többgyermekes családban felnövők nem feltétlenül lesznek sem segítőkészek, sem önzetlenek. Legalábbis a közösségi oldalakon nyomban megjelentek az olyan – nyilván csak kiragadott – példák, mint például Hitleré, akinek öt édestestvére (közülük négyen gyermekkorukban meghaltak) és két féltestvére is volt. Az al-Kaida terrorszervezetet megalapító Oszama bin Ladennek több szülője is több mint ötven testvére és féltestvére volt.

Nem volt egyke John Wayne Gacy, az 1970-es évek amerikai tömeggyilkosa, illetve az 1999-es columbine-beli iskolai mészárlás két tizenéves elkövetője sem.” Íme, Hitler csókja. Most már csak a HVG munkatársainak családi és elmeállapotára volnánk kíváncsiak, hogy tisztán lássunk.

Csontos János - www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>.

illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen:

<https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

